

תהתאלף

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

הגלות עומדת לחסותיכם, ועד כדי כך שחשעולם

כולו כבר נע וזע לקבלת פני משיח צדקנו

ראו עמוד 13

ערב שבת קודש פ' יתרו

הי' תהא שנת נפלאות טובה

רמג

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קרוז המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

"יולחזום מולחמנך ה' - זינצ'ד"

הם יעשו זאת לבד – אבל כיון שזהו דבר הנוגע לכל החיים, הרי זה לא יפה אם הוא לא יבוא וישאל את ההורים, וכאשר הוא יבוא לשאל אותך האם מותר לו להתחתן עם הגוי או הגוי, ואתה תאמר לו שלא, הוא ישאל אותך: טבא, אתמול אמרת בעצמך על גוי שהוא יהודי, וא"כ מדוע אסור לו להתחתן עם הגוי?! ותיגדה מזה: הוא אפי' לא יבוא לשאל אותך, כיון שהוא יודע מה שאמרת כבד שגוי הוא יהודי, ולכן הוא חושב שמוותר לו להתחתן עם הגוי? על כאר"א לדעת נקודה זו, שכאשר חושבים על השאלה ד"מיהו יהודי", האם זקוקים דוקא לגיור או גם גירוח סתם, אפי' של ראביי רפרמי [שהאמת היא, שאין כאן כלל שני ענינים: גירות ע"פ הלכה וגירות סתם, אלא זה או גיור או "חוכא ואטלולא", היות גיור שאינו ע"פ הלכה לא יוכל בכלל להקרא גיור, זהו רק "חוכא ואטלולא"]; ניתן לקרוא לזה גיור במרכאות ("גיור") [צריכים לדעת שזה לא נוגע לשני בלבד, אלא זה נוגע אליו עצמו] כיון שזהו זמן כזה בעולם שאפשר להגיע בו ממקום אחד למקום שני במחוז מיום, וא"כ יתכן שמחר יכנס בבלת זו "שקץ" או

כאשר חושבים על

השאלה ד"מיהו יהודי",
צריכים לדעת שזה לא
נוגע לשני בלבד, אלא זה
נוגע אליו עצמו!

ישקיצי", ויאמרו לו שהם רוצים להתחתן עם הבן או הבת, הנכד או הנכדה שלך! ובה מתבטאת השאלה "מיהו יהודי" – האם לגוי מותר להתחתן עם הילד שלך. וכאשר יהודי יתבונן בזה, הוא בדאי יאמר שגוי הוא גוי ויהודי הוא יהודי, ושהוא רוצה שלדיו יתחתנו עם יהודים.

אני אומר זאת עכשיו, כיון שזה קודם יום שני שבו תהי' אסיפה רבתי, ועוד לפני יום ראשון שבו יהיו החמנות לאסיפה – יש לפתסם (בשמי או שלא בשמי, זה כלל לא נפק"מ, אף שיותר טוב בשביל הענין), שלפני שמשיהו הילך להצביע על השאלה "מיהו יהודי", שדק יתבונן בכך שזה לא נוגע למישהו שיושב ב"מעלבור" או ב"סיני", או ב"מוניטריאל", אבל אליו עצמו אין לזה שום שייכות, אלא זה נוגע אליו עצמו – הוא הילך עכשיו לחוות דעה האם הבן או הבת שלו יכולים להתחתן עם גויים!

ובדאי שכל יהודי יודיע (א"ט טרייסל טאן"), ויידע את המענה לשאלה "מיהו יהודי", שגוי נשאר גוי ויהודי הוא יהודי, ולא יטען שהיהודי הישב בבתי אוננו יהודי, והגוי שמשיג פיסת ניר הוא כן יהודי, אלא שידעו שיהודי הוא יהודי וגוי הוא גוי.

(תרגום חפשי משיחת ט"פ נשא, ט' סיון ה'תשל"ז - בלתי תמתי)

תוכן העניינים

- 3..... שלשת התקופות
- דבר מלכות / שיחת ש"פ יתרו ה'תשנ"ב
- 8..... שוטים ישנם בכל דור ודור וגם בדורנו זה
- פניני גאולה / קטעים נבחרים בענייני גאולה ומשיח
- 14..... מדוע לא מפרסמים את הפס"ד
- וילחום מלחמת ה' וינצח / שיחות בענייני שלימות הארץ

כף הקודם זוכה?

ניתן להשיג שני כרכים מקונטרסים קרי"ט - קפ
לידיעתכם: הכרך מגילונות קה - קרי"ט אר"ז
פרטים והזמנות בטל: 840-3153 (04)
יחי אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מערכת "יחי המלך"

באר"ב: 383 Kingston Ave. #38 Brooklyn NY 11213
טל': 718) 778-6670 (718)
באר"ק: שביב האמנוה 9 קרית שמואל טל': 840-3153 (04)
כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshach.net/blind>
נוצא לאור ע"י תלמידי ה"קבוצה", "חילקי בית דוד"
ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

על עשרת הדיברות

א. יום עשירי לחודש אחד עשר (י"ד שבט ת"ש יו"ד) – סיום התקופה של עבודת כ"ק מז"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא רין ■ ב. היום למחרתו – יום אחד עשר לחודש אחד עשר, ובמיוחד בשנת עשתי עשר (תשי"א) כאשר התחיל ההמשך והחידוש של תקופה חדשה ו"נתלו המאורות" של הדור השביעי מרכבו הזקן ■ ג. התקופה לאחר ההסתלקות של כחו של כ"ק מז"ח אדמו"ר ביום כ"ב לחודש אחד עשר ■ משיחות ש"פ יתרו, כ"ף שבט, וליל ויום ב' פ' משפטים, כ"ב שבט ה'תשנ"ב - מוגת, תרגום מאידית -

ד. ובר פעמים רבות אודות החידוש והעילוי הנפלא של זרנו - הדור האחרון של הגלות והדור הראשון של הגאולה - עשר).

ויש לומר שזה מורמו ביים החילולא של כ"ק מז"ח אדמו"ר (שאז "כל מעשיו ותורתו ועבודתו" נמצאים בגלוי ובשלמות) - יום העשירי בחדש האחד עשר: הגלוי אור (יום) של עשירי קשור ובא יחד עם ה'חודש' (חידוש) של עשר (שלמעלה מסדר השתלשלות), ה'חודש' מלשון) חידוש של אחד עשר נמשך בתוך הגלוי אור (יום) של עשירי. בדר זה של נשיא דורנו גופא

1) תגיא רפ"ג.
2) שיחת שמ"ת תרפ"ט.
3) כמ"ש (בראשית א, ה) "ויקרא אלקים לארץ ויאמר אלקים לארץ הוי"ה".
4) ראה דאב"ע בא ג. ד. ט. ה'תש"ס כ"ל יונא ב.

שכחו לגמרי שהשאלה היא - "מליהו להודי"!

בנוגע ל"מיהו יהודי" - שרוצים לומר על גוים שהם יהודים, ושיש להם חלק בארץ ישראל - ניתוסף עוד ענין:
לא חושבים כלל על השאלה כפי שהיא, אלא אומרים שזהו ענין הקשר עם מפלגה זו ומפלגה אחרת, ובמפלגה גופא זה תלוי ב-18 איש או 13 איש וכו', ויטובחים לגמרי על השאלה כפי שהיא מצד עצמה.
כפי שדובר פעם אודות זה שהגמ' (בבא קמא לה, ב. ושי"ט) אומרת "סעינו חטין והדהו לו בשעורין", שכלאורה אינו מובן: הגמרא היא אינה מדברת על אדם לא נורמלי שלא מדבר לעיניו, שבאשר תובעים ממנו חטין הוא עונה אודות שעורין - א"כ מודיע הגמ' מדברת אודות מקרה כזה?
אלא כאן רואים במחשה מקרה שכזה:

כאשר מעלים את השאלה "מיהו יהודי", אזי השאלה היא כפשוטו - מיהו יהודי? צריכים רק לפרש את פירוש המילות ולראות שהשאלה היא: "מיהו יהודי" ובלל-זאת עונים ע"ז שישנה מפלגה זו וישנה מפלגה אחרת, זו "מזדה" זו "אודה", וכאן ישנם 18 אנשים ושם 13, ולעל-זה מדברים על השאלה שכחו לגמרי - שהשאלה כפשוטו היא "מיהו יהודי"!
.. לאחר"כ נוסף עוד דבר: לא חושבים בכלל שזהו דבר הנוגע אליי עצמו, חושבים רק שזה נוגע לפלגני או אלמוני, שזה נוגע למישהו שוישב בנגב. תל אביב או ירושלים, אבל מה זה נוגע לי?
אך האמת היא, שזה נוגע אליי עצמו - שיידעו עם מי אפשר להשתדל:

היום הרי זה זמן שבו אפשר להגיע מקצה העולם ועד סופו במשך כמה שעות; יכול מחר לבוא גוי, ולומר שהוא רוצה להתחתן עם הבן שלך או עם הבת שלך או הנכד שלך! האם היית רוצה שהם יתחתנו איתו או לא?
אתה הרי פסקת בעצמך על השאלה "מיהו יהודי", שאם גוי לוקח פיסת גיר שהוא "יהודי" אזי הוא יהודי והוא יכול לקבל חלק בא"י זאת-אומרת, שאתה אומר שכולל לבוא "שק" או "שיקצ"ע" ולהתחתן עם הבן, הבת, הנכד או הנכדה שלך; וכידוע תורת הבעש"ט בענין "דין וחשבון", שלאחרי שהאדם פוסק דין בנוגע לטני, מראים לו שבנוגע אליי ישנו את אותו "חשבון".
ואח"כ, כשהוא יכול לומר עם "שק" או "שיקצ"ע" לא תוכל לבוא בסעננתו, כיון שאתה בעצמך פסקת זאת:

ישנו דין האומר שלא זקוקים לשאול את ההורים בנוגע לשידוך, במילא

כשהגלות עומדת להסתתת, ועד כדי כך שהעולם כולו נע וזע לקבלת פני משיח צדקנו (י"ד) וועלט טרייסלט זיך שוין אויף מקבל זיין פני משיח צדקנו! ("ובאופן שהתורה נותנת כח ומסייעת לקבל את הגלויים דימות המשיח.

(משיחות קל"ד, פ' יחזק, ט"ז בשבט התשס"א - בפתח ה"יחידות" - בלתי מומה)

הכל כבר ראוי ומוכן לעמידת מלך המשיח

... וכולם יחד, ביחד עם כל בני שבדורנו זה, נשמות בגופים – "קהל גדול

ישונו הנזה", לארצנו הקדושה, "ארץ אשר ה' אלקיך דרש אותה תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה",

הגלות עומדת להסתתת,

ועד כדי כך שהעולם כולו

כבר נע וזע לקבלת פני

משיח צדקנו

- שלכן, גם לפני הגאולה יושבים בה בני צדק, ללא פחד מזה ש"אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" בגלל ש"מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה", כיון שהמב"ה "אומר להם (לישראל), בני, אל תתייראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם .. (וכופל

הענין) אל תיראו, הגיע זמן גאולתכם". מלך המשיח .. עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

(משיחות ש"פ יחזק ה'תשס"א - מומה)

ולמעיר, שבמאמר זה מודגש שביהמ"ק כבר בניו ומוכו, הכתלים וגם הגג כ', ובאופן שראוי לעמידת אדם, ויתירה מזה – שראוי לעמידת מלך המשיח, שמצד גודל מילתו צ"ל מקום מכובד כ'.
וכל זה – במעמד ומצב שלפני הגאולה, שלכן, יש צורך בהכרזתו של מלך המשיח (מגז בהמ"ק) "עניים הגיע זמן גאולתכם!"

ויש להוסיף ולהעיר מהרשימות דכל העולם לקדש הקדושים - שבקדש הקדשים נמצאת "אבן שתי", ש"ממנה הושחת העולם", ומזה מובן שכל העולם כלול בקדש הקדשים.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה להשיץ שיי לנגן "יהי רצון כ"י שיבנה בית המקדש"].

(משיחות ת"ל - בלתי מומה)

קיימים מספר שלבים ותקופות, להכין את העולם לקבל את הגלוי ובכללות – שלושה שלבים: (א) יום ד'אחד עשר" (אלקות שלמעלה עשירי לחודש אחד עשר (י"ד) שבט מעולם), ושהוא לא יתבטל ממצאותו ת"ש"י"ד) – סיום התקופה של עבודת בעיקר "שרי' במתן תורה). אבל בזה הרי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין. (ב) היום למחרת – שהוא נעשה כלי ל"אחד עשר" – כפי ש"אחד עשר לחודש אחד עשר (היום) ובלשון לאחרי ההסתלקות), ומשלים הראשון עשתי עשר (תש"א) ובמיוחד בשנת עשתי עשר (תש"א) כאשר התחיל המשך והחידוש של צדק להיות במדי התתונים, והרי תקופה חדשה ו"עתול המאורות" של חדרו השביעי מרבנו הזקן (א) דור התשיעי מהביע"ט). (ג) התקופה לאור ההסתלקות של בתו של כ"ק

(ב) הגלוי של "אחד עשר" עצמו, עד ש"עשר" מתעלה ל"אחד עשר". ז.א.

ומצאיים כבר לאחר סיום העבודה של כל הכיוריים, וכבר גם "צחצחו את הכפתורים", וצריכים רק לעמוד הכן לקבל את משיח צדקנו – השלימות דאחד עשר

מ"ח אדמו"ר ביום כ"ב לחודש אחד עשר (כ"ב שבט תשמ"ח).
ויש לומר, ששלוש תקופות אלו מביעות בכללות שלוש דרגות בסיום העבודה דלעשות לו יתברך דירה בתחתונים, המשבת בח"י אחד עשר בבחי' עשר (כי בכדי שזה יהי' במדי התחתונים צריכה העבודה להיות דרגא אחת דרגא מלמטה למעלה):

- (ג) שלימות החיבור והיחוד של "עשר" (מצד ענינו הוא) ו"אחד עשר" (מצד ענינו הוא), שהתחתונים מצד ענינם הם נעשים דירה לו יתברך, לעצמות יח". ביחד עם זה שזוהי דירה לו יתברך (אבל עדיין כדבר נוסף כביכול על החייר עצמו, כאשר הוא
- (א) העבודה – בעולם, בודגת "עשר", בכדי

(5) ראה מה"ש תש"ח ח"א ע' 255 הערה 99.
(7) ראה מה"מ תקס"ה ח"א ע' תפס. תוספת
(6) ראה מה"ש תשל"ב ע' 293-5.
(8) ראה מה"מ מלוקט ח"ב ע' רמא הערה 32.

ניאר בדרגת עשר שהיא דבר נוסף על קאי על סיום וגמר העבודה לבר את ה"שיריים" האחרונים של הגלגל, ולבטח הידוע: היש הגבוא הוא דבר האמור: גמר ושלמות העבודה במשך הדרות להמשיך את ה"אחד עשר" ב"עשר", אבל באופן שהם עדיין שני ענינים שונים (מצד גורי התחנותים): עשרי מצד הימים ואחד עשר מצד החדשים – כיון שהדרגא אחד עשר (יזיבר אלקים גו" שלמעלה מעולם) עדיין לא חדרה לגמרי את העולם (עשרד). במלוא ישנו אמנם החידוש מציאות אחרת מאחד עשרד; ואחד עשר שמרמו על עצמותו ית' – "אנת

ויש לומר ששני הענינים האחרונים הם כנגד שתי דרגות ב"אחד עשר" גופא: אחד עשר שהוא עדיין בערך ושייר לעשר (ולכן אופן הפעולה של ה"אחד עשר" על דרגת עשר היא או באופן של ביטול (כפי שה' במ"ת), או באופן שעשר מצ"ע נשאר סו"ס מציאות אחרת מאחד עשרד; ואחד עשר שמרמו על עצמותו ית' – "אנת

ויש לומר, שיום אחד עשר בהודש הראשון (ניסן)

קשור עם התחלת הגילוי – "הלילה" – של בחי' אחד עשר, כידוע שבהודש ניסן היתה לילה עם ישראל

הגלוי (מצד המים, ענין האור והגלוי²) מתבטאת עדיין בהדרגא דעשר [ממבואר במ"א³ שתוכן העבודה של כ"ק מו"ח אדמו"ר בחיים חיותו בעלמא דין התבטאה בהגלוי של עשרינ].

התקופות תל"ל:

הוא חד ולא בתוהו"ו – שהוא שלא בערך לגמרי הו' לעשר והו' לאחד עשר, ולפיכך יש בבתו לחבר את שניהם ולאוחדם בשלמות.

8 באורי' הוה (לראהמ"א⁴) בשלח מג. ג ואילך. והא ד"ה ולקחתם לכם תרס"א (ע קצג).

9 ע"ד החדוש ד"אין עוד מלבד" (ואתחנן ג, לה) לבג "אין עוד" (ואתחנן שם, לט), ש"אין ע"ה שולל לגמרי מציאות הנבאים שאין שום מציאות כלל" (נ"ה) ולקחתם שם, היינו ביטול הנבאים לבג בחי' אחד עשר, א"כ אין עוד מלבד" פירושו ש(רק) בלעד"אין

עוד" אבל "עמו" ישנה מציאות (ראו גם לק"ש ח"ה ע' 202 הערה 86). ואלי יש לומר גם באופן אחר: "אין עוד מלבד" מורה שיש (עמו) "ע"ה" מציאות, היינו שמתקין שנו חילוק בין "עשרד" ו"אחד עשרד": ולמעלה מזה הוא "אין עוד" שמורה על התאחדות גמורה בין מציאות (העולם) ועצמותו ית' ("עשרד" ו"אחד עשרד"), כ" שאין עוד" מציאות (אפילו "עמו").

10 ס' השיחות תש"ז ח"א ע' 235 ואילך.

"לחיער שמנחם שמו"

ובהנשיה יתייה – מכיון שדרונו הוא הודו האחרון לגלות והודו הראשון לגאולה, ופברט בזמן האחרון, כמזכיר כמ"פ שסיימו כבר הכל וכעת צריך רק להחכונן לגאולה בפועל – הגלוי דבחי' עשרי (שירה העשירית וכו'), יחד עם הגלוי דבחי' אחד-עשר, "אנת הוא חד", גלוי עצמותו יתברך למטה, בגאולה האמתית והשלמה ע"י משיח צדקנו, הקשור עם משה רבינו – "גואל ראשון הוא גואל אחרון".

ובפרט ע"פ המדובר כמ"פ הראשי-תליבות בדרך אפשר של "מיד" – משה, ישראל (הבעש"ט), דוד מלכא-משיחא, היינו שהודו הראשון דמתו-תורה (דורו של משה) מתקשר עם הודו האחרון (דגאולה ע"י דוד מלכא משיחא), ע"י גלוי החסידות דהבעש"ט והבתניו נשיאיו ממלאי מקומו, אשר לבישפוצו מעינונתך חוצה "אתי מו" דא מלכא משיחא.

ויש לומר, שבהתאם לתוכן תיבת "מיר", צריך לומר שג' האותיות קשורים לא עם ג' זמנים שונים (משה בדרון, ישראל הבעש"ט בדרון, ודוד מלכא משיחא בדרון), אלא באים כולם יחד בסמיכות ממש ("מירד") בכל דור ודור ובכל זמן זמן. כמורמו גם בזה ש"מיר" הוא גם ר"ת "משה", יהושע, דורם, שששלשתם היו בדרו אחד.

וכן יש לומר בנוגע לדרונו זה – שבבאות הודו ישנו הגלוי דשילשתם – מ' (ר"ת משיח⁵), י' (ר"ת דב' שמוחתי דכ"ק מו"ח אדמו"ר) וד' (דורם): יחד עם המשה שבדרונו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דדרונו), בחי' עשר (עשירי בעשבי), כולל גם הגלוי דתורת החסידות (מענינת הבעש"ט) על ידו, ישנו גם הגלוי דבחי' אחד-עשר, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", דוד מלכא משיחא.

96) לחיער שמנחם שמו (סנהדרין צח, ב).

(משיחת ש"פ יחזק, כ"ף שבט ה'תשנ"ב - חמת, חרנים מארדית)

העולם כולו כבר נע וזע לקבלת פני משיח צדקנו

בזמן הזה נמצאים כל בני"י (גם הגדולים) במעמד ומצב של "טף" (לפני בר-מצוה), כיון שקיים המצוות בזמן הזה הוא בבחינת "צנינים" לעיקר ושלמות החיוב דקיים המצוות לעתיד לבוא.

ויהי ד' - והוא העיקר - שבבקרוב ממש תהי' ה"ב מצוה" דכל בני"י, עיקר ושלילמת החיוב דקיים המצוות, כולל ובמוחד המצוות התלויות בארץ, "כמצות דצנין", בארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", "תמיד", אפילו בזמן הגלות, ועאכ"כ

וכאשר באים אליו בטענות... – הוא אומר: מדוע באים אלי בטענות... את הטענה צריך להפנות להקב"ה... וכאמור, עד מתי!...

האב צריך אמנם להתחבאת מהבן... בכדי שהבן ירצה להפשי, ושאצלו תתעורר תשובה ל'ארץ צי' ועיף בלי מים¹¹;

אבל כאשר הוא "זתוקע" אותו ("שטיעקט אים אריין")... בחושך כפול ומכופל... ואח"כ נהי' "אם הראשונים כמלאכים כו' כנני-אדם"... וכאן זה אפי' לא "כרמורו"... של רבי פנחס בן יאיר¹²... וביחד עם זה תובעים ממנו... שהוא לא יפסיק מלחפש... יום ראשון לחפש, יום שני לחפש... ("כ"ק ארמו"ל שליט"א בכה הרבה).

וכשמטפחים על זה הסברה – מחפשים בספרי מוסר ובספרי חסידות אצל לאח"ז ישנו פסק דין ברור בגמרא ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ויש הרי פס"ד ברור שעי' הרחוק תשובה נהי' צדיק גמור.

והרי אין שום מציאות של יהודי שאצלו לא ה' הרהור תשובה – מצד אהבה או מצד יראה, או מאיזו סיבה שתהי',

עאכ"ל בדורנו זה, אחרי מה שראינו בעצמנו (באופן ד"עניינו ראו ולא זו ואזינו שמעו ולא אח"ל) עם כל הענינים שקרו בדורנו זה חיל"ת ו"לא תקום פעמיים צרה", זה כבר מספיק, וכפי שאדמו"ר האמצעי כתב שיותר זה לא יהי' ח"ץ – אזי מבינו שראו ושמעו את זה וזוכרים זאת, בודאי שאין אף מציאות של יהודי שלא ה' לו הרהור תשובה, ולא רק פעם אחת אלא כמה פעמים כמה.

א"כ מה באים בטענה ל"בשר-ודם"... שהוא מדוד ומוגבל... (עי' הקב"ה עצמו – במילא אי אפשר לבוא בטענות כלפני –) היתכן שהוא לא חושב על הגאולה, אע"פ שהוא אומר (או ידעי שאחרים אומרים והוא חושב אודות זה) שאחכה לו בכל יום שישבוא¹³, ורוצים שהוא יעמוד בפנימך ומצד זה במשך כל היום כולו – זה בלתי אפשרי... והקב"ה אומר ש"אני מבקש... אלא לפי כחך", והוא עצמו לא נותן שום כחות נוספים!...

ועל זה אומרים, שעי'ז שמוסיפים אור (ולא סתם אור, אלא בזה גופא – אור) הממשת, אור שקשור עם שמוחה – אז כיון ששמוחה פורץ גזר, זה יפרוץ את הגזרים שלו ויפרוץ את גזרי העולם ויפרוץ את הגזרים של החושך כפול ומכופל.

(תרגום תפשי משיחת ל"ל סי' בשבט ה'תשמ"ט – בלתי מוגה)

היום שלמחרת – יום אחד עשר משיח צדקנו – השלימות דאחד עשר לחודש אחד עשר – מרגיש שנוסף (שלגמרי שלא בעד לעשר), שפועל ולאחרי העבודה של יום העשירי את התיכור ואיחד דעשר (מצד ענינו בחודש אחד עשר, מניעים ומתעלים בחודש אחד עשר (מצד ענינו הוא) – כמורמוז ב"ב שבט:

כ"ב הוא אחד עשר בכפלים (אחד עשר יום מהיום האחד עשר בחודש האחד עשר). זאת אומרת שבמי חודושי עצמם – ישנם ב' פעמים אחד עשר (נוסף ע"כ שזהו בחודש האחד עשר). ויש לומר שזה מביע את תכלית השלימות של אחד עשר (ההאחדות עשר עם אחד עשר), שגם בדרגת הגליליים ובדרגת המשפיע (יום) ישנו

העבודה שלנו מתבטאת בהבאת הגאולה בפועל בשביל דור זה וכשביל כל הדורות שלפני זה!

הן אחד עשר כמו שהוא מרומם את העשר (תחתונים), והן אחד עשר מצד עצמו, מצד עצם המשפיע - אחד עשר בטחורת ממש, מצד עצמתו יתבדד, וגם - חניבור שניהם יחד. זאת אומרת, שלאחרי שישנה

11) ברכת כח, א, ושי'.
 12) לי הכותב – דברים א, ב.
 13) ולתעור מהשיניות דחודש האחד עשר ל"ביום עשירי עשר יום (לחודש הראשון) נשא לבני אשר" (נשא ז', עב) ולהיות שדשיכות דהשייאים לחדשי השנה היא כסדרם בתנועת דהמשכן (קה"ל ערך אות יו"ד ערך י"ב חדישים י"ב שבטים). ובאת ש' ערך שבט בני יששכר מאמר חודש שבט מאמר א' בסופו]. ויש לומר, שייש

דווחה הרבה חושך וכ"ש ריבוי אור.

אך היות וצ'צ'צ'ים הר"י לנצל את ההעלם והסתה, שהר"י כל העלם והסתה הוא לשם כוונה מסוימת – אזי שינצלנו את ההעלם בזה שלא יתפעלו ממנו, ואדוברת, יתחזקו בתוספות אומץ בלימוד החסידות והפצת החסידות.

כאשר לא מתפעלים ממנו כלל, מתבטל התעלם

וכאשר ה"צ"ד יראה שההעלם שהוא עשה לא רק שאינו מונע, אלא הוא מוסיף תוספות אומץ, הוא יראה שזה לא משתלם לו, ובמילא הוא לכדי יסור את ההעלם.

וכדוע, שכך הוא בכל העלם והסתה – שכאשר לא מתפעלים ממנו כלל, ואדוברת, מתבטל ההעלם.

יתן הקב"ה, שלא יתפעלו משום נסיונות ומשום העלמות והסתרות, רק אדרבה, שזה עוד יתן תוספות כח ואומץ בהפצת המעיונות, וככל שיעסקו יותר בהפצת המעיונות, כך יקרב וימהרו את הגאולה השלימה והאמתית למטה מעשורה טפחים, ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו.

כאשר ישנו ים באמצע הדרך הוא קופץ במסירות נפש לתוך הים

... והחוראה מזה היא:

ישנו תנאי בבריאה, שבכל עניני העולם כאשר מוגיע ענין של תורה ומצות כל ההעלמות והסתרים נבקעים. וכאשר הולכים לקבל את התורה, אין מה להתפעל מהמים העומדים באמצע הדרך, כיון שהמים יודעים שהם צריכים להבקע בפני היהודי החולד לקבל את התורה.

אבל בכדי שזה יהי' בפועל, שהמים אכן יבקעו בפועל – ע"ז ישנה החוראה השני', שזה נפעל כאשר ישנו נחשון שהוא אינו יודע מתנאי ת"ל, הוא רק יודע שעליו ללכת ממצרים להר סיני, וכאשר ישנו ים באמצע הדרך הוא קופץ במסירות נפש לתוך הים, ואזי הים "מרגיש" את התנאי שהוא צריך לקיימו, שהר"י ע"ז הוא כל קיומו.

כל החסידנות שישנם על תורה ומצות הם רק מציאות המדומת, אבל זקוקים למציאות זו כדי לגלות אצל יהודי את כח המסירות נפש, אבל כאשר הוא מעורר בעצמו את כח המס'נ', אזי "ישיב הים לאיתנו" – לתנאי שגנאי נהרא חולק מימיו עברו רבי פנחס בן יאיר, ואפי' לפני לווייתו ואפי' לחמורו.

(מרגיש מפיש משידות יו"ד שבט ה'תשס"ז - ב'בית חמור)

שלא יתפעלו משום נסיונות ומשום העלמות והסתרים

בכלל, ככל שמתקרבים למשיח נחלשים המחלוקות והטענות על החסידות – פעם היו הר"י טענות על החסידות עצמה, היום כשקורבים לעלות השחר, אין טענות על חסידות עצמה. אלא מה, נתפסו לטענה חדשה – שאמת הוא שצריך ללמוד חסידות, אך לשם כך יש להיות רב דומה למלאך ה' צבאות, ובאם הוא לא כזה רב, אינו יכול ללמוד חסידות לבדו, ומשכנע אחרים שגם לא ללמוד.

יש לדעת, שטענה זו באה מהיצר הרע, שהצ"ח מצא שוטה ומסובב אותו בתחבולות שונות.

וכפי שהרבי אמר, שלפעמים היצר הרע בא בלבוש חסידי ("אין א' זידעניג זפעניג"), ודועה האמרה בשם זקני החסידים ויש אומרים בשם הנשיאים, שעשו לא ה' כלבש בחבל עבה, אלא הלך בלבוש חסידי ("מיט א' זידעניג זפעניג"), ואנפ"ל הוא לקח אותו ארבע מאות איש כדי להפריע ליעקב בהליכתו ל"יעלו מושיעיים בהר ציון".

כיון שההתנגדות לחסידות מוכרחת לבוא מכוח ש"בבואה דבנראה את להר", במילא, היצ"ח מצא יהודי שוטה – והרי שוטים לא חסר, ע"ז מ"ש "ראה הקב"ה בצדקים שהם מושיעים עמך ושתלך בכל דור ודור", כך גם שוטים ישנם בכל דור ודור וגם בדורות זה – והשוטה מסתובב וטוען שלא ללמוד פנימיות התורה עד שה"י רב דומה למלאך ה' צבאות.

ולפי השגתו הממושמת, צריכים שניתת אחד מהשמים עם כנפים בצדדים וימחה בכנפי ויצעק קדוש קדוש...

הוא לא רוצה עסק עם סוס...

... הרבי סיפר פעם, על חסיד אחד זקן שנהג כל השנים ללכת בגלגלי ליליבאוטיוש. לעת זקנותו, הוא נהג ללכת רק פעם בשנתיים, אבל עדיין בגלגלי. כאשר באו אליו ילדיו בטענה שישע על סוס ועולה, הסביר להם החסיד שכאשר הוא יגיע לעולם הבא ישימו על משקל זכויותיו את כל הליכתו ליליבאוטיוש, ובאם הוא יסע עם סוס, אזי יבוא הרי גם את חסו, והוא לא רוצה עסק עם סוס...

שהרי כל המתאבק עם מנוול מתנוול מנוול כמותו, משחו הרי נדבק, ובמילא שלא יתעסקו איתו, אלא רק ימשיכו לעסוק בהפצת המעיונות, ומעט אור